

THE SYMBOL OF THE POLISH BOTANICAL SOCIETY AND THE EMBLEM OF THE JUBILEE CONFERENCE OF ITS PHYCOLOGICAL SECTION

JADWIGA SIEMIŃSKA

Polska Akademia Nauk, Instytut Botaniki im. W. Szafera
ul. Lubicz 46, Pl-31-512 Kraków

Carlina onopordifolia Besser (family *Compositae*, fig. 1) was chosen in 1946 as a symbol of the Polish Botanical Society. It is a very beautiful, spectacular, and very rarely occurring plant, which for this reason is under strict protection. It grows in xerothermic habitats on the Lublin Upland, and the Małopolska Upland, and also in the Opole region.

The symbol of our Society was previously *Carlina acaulis* L., a smaller plant growing commonly on dry grassland and slopes.

A stylized picture of *Carlina* occupies the centre of the Society seal (fig. 2).

The Phycological Section of the Polish Botanical Society as yet has no symbol. As the emblem for our Jubilee Conference we took *Chamaesiphon polonicus* (Rostafiński) Hansgirg 1892 (= *Sphaerogonium polonicum* Rostafiński 1883; fig. 3), a blue-green alga belonging to the *Chamaesiphonaceae* family.

It grows in montane streams and rivers, and also in the splash zone in lakes. It forms on stones rusty yellow or copper red, rarely dark brown patches, composed of compact cells very difficult to scrape away. The cells are tiny, ellipsoid, 3-6 μm in diameter and 4-10 μm long, pale olive or greyish green, located in tight sheathes coloured yellowish-orange, rusty brown, or even blackish-brown. They reproduce by 1-2 exospores

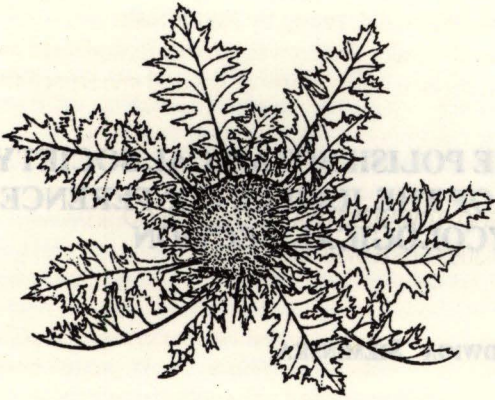

Fig. 1. *Carlina onopordifolia* Besser drawn by A. Chlebicki - (rys. A. Chlebicki)

Fig. 2. The seal of the Polish Botanical Society - (Pieczeć PTB)

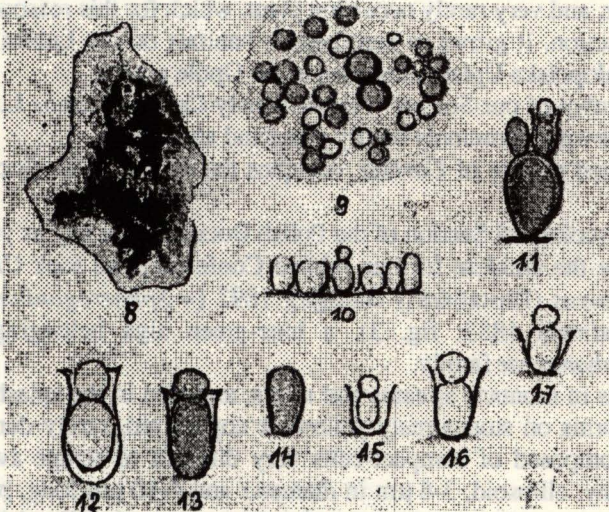

Fig. 3. *Chamaesiphon polonicus* (Rost.) Hansg. (drawn by J. Rostafiński)

which fall away or grow on the mother cell. It is frequent in the Carpathian Mts and in northern Poland.

Our emblem is based on an original drawing by Rostański.

The Polish scientists Edward Glinka-Janczewski, Józef Rostański and Karol Starmach were of great service in the study of several species of this genus.

SYMBOL POLSKIEGO TOWARZYSTWA BOTANICZNEGO I EMBLEMAT JUBILEUSZOWEJ KONFERENCJI

Symbolem Polskiego Towarzystwa Botanicznego jest (od 1946 r.) dziewięciśl popłocholistny (*Carlina onopordifolia* Besser z rodziny *Compositae*, fig. 1), piękny, okazały, bardzo rzadki i w związku z tym znajdujący się pod ścisłą ochroną.

Jest to roślina kolczasta, o wybitnie skróconej łodydze i przyziemnej różyczce liści, z której wyrasta koszyczek kwiatowy. Liście pierzasto klapowane, srebrzystobiaławe pajęczynowate sięgają długości 50 cm. Koszyczki kwiatowe jasno-orzechowo-zółte mają średnicy 15-20 cm. Występuje na siedliskach kserotermicznych na Wyżynie Lubelskiej i Wyżynie Małopolskiej i na Opolu.

Poprzednio symbolem PTB był bardzo podobny dziewięciśl bezłodygowy (*Carlina acaulis* L.) pospolicie rosnący na suchych łąkach i zboczach. Jest to roślina znacznie mniejsza: jej liście sięgają 30 cm długości a koszyczki kwiatowe mają 7-15 cm średnicy.

Dziewięciśl, jako stylizowany rysunek, wypełnia środek pieczętki Towarzystwa (fig. 2), w którego ramach działa nasza Sekcja.

Sekcja Fykologiczna PTB nie dorobiła się jeszcze symbolu. Jako emblemat naszego Jubileuszowego spotkania obraliśmy sinicę *Chamaesiphon polonicus* (Rostański) Hansgirg 1892 (= *Sphaerogonium polonicum* Rostański 1883, fig. 3) z rodziny *Chamaesiphonaceae*.

Żyje ona w górskich potokach i rzekach oraz w strefie falowania wody w jeziorach. Na kamieniach tworzy plamy rdzawożółte lub miedzianoczerwone, rzadziej ciemnobrunatne, złożone z gęsto zbitych komórek, z trudem dające się zeszkrobać. Komórki są maleńkie, elipsoidalne, o średnicy 3-6 μm i długości 4-10 μm , blade oliwkowe lub szaro zielone, umieszczone w ciasnych pochwach pomarańczowożółtych, rdzawobrunatnych lub nawet czarnobrunatnych. Rozmnażają się przez 1-2 egzospory, które odpadają lub wyrastają na komórce macierzystej. Jest częsta w Karpatach i w północnej części Polski.

Nasz emblemat oparty jest na jednym z oryginalnych rysunków Rostańskiego.

Polscy uczeni Edward Glinka-Janczewski, Józef Rostański i Karol Starmach położyli znaczne zasługi w badaniach nad tym rodzajem sinic.

References – Literatura

HANSGIRG, A., 1892. Prodrromus der Algenflora von Böhmen. Bd. 2. Praha : pp. 266.

ROSTAFIŃSKI J. 1883. *Sphaerogonium* nowy rodzaj wodorostów sinych. Monografija. Rozpr. spraw. pos. Wydz. Mat.-Przyr. Akad. Umiej., 10 : 280-305, Tab. V.